

الزمان هو موهبة ساخته بود چون ابوطالب حضرت را به شام عماد برودت
ملاقات بهره و گشت بدو ظاهر شدن و رسیدن بخاطر کسی را بی صلاحیت
رای اول ظاهر شدن چیزی که منتظر ظاهر نشده باشد **دو** بالفخ آغاز کردن **بکلام**
بالفخ و فتح دال طایفه از زندگان سخن قیامی و ایشان سخن نغز نغز بدال چه ابدال انضاد
نغز و چون یکی از ایشان میبرد و دیگری از سایر مردم جای او گیرد **دو** بالفخ و ذال
بمیر فخر کوشش **دو** بالفخ از چاری بر شدن و بالفخ آوردن و از چاری بر شدن و
رستن از چیزی **بر** بالفخ نیز از شونده و اول آن که آنرا و نام خود بخالی است بالفخ
و آنکه نیز از شونده که جمع بری **بر** بالفخ و خلیق **بر** بالفخ و بصری **بصری** بالفخ
بصری بالفخ بصریت در شام **بطلی** در فتن گاه و فتح آب یک در آن سکنز با
و وادی که **فاد** بالفخ نیز از کردن و بالفخ خوب است **بفتا** و ماندن و فانی شدن
بک بالفخ و محزه در آخر کرب با و از وی محزه آنست **بک** بالفخ **بلا** و آنکه
شدن و بالفخ از بودن و استخرا کردن و نعمت دادن و مکاره رسانیدن
بلی و آنکه و شنیده شدن و بالفخ آری **بکوی** بالفخ از مالش و محبت **بنا**
بآنکه خانه بر آوردن خانه و زن بگانه آوردن و بی عزت بودن **بک** بالفخ
و تشدید آن **بجو** روزن به بد اصل و بیستوای طایفه و سردان
و بدین معنی و مردم چشم و وسط هر چه در وزن محصور و ضعیف عالم و دان **بک**
بالفخ بازگشتن و آزار کردن و برابر شدن و برابر گشتن و جای دادن
بوریا و **بیا** آنچه از کماه بافتند برای کس کردن و صاحب قاموس کوید **بیا**
چیز باشد و گفته که چیزی بافته شود از هر چیز **بجها** و بالفخ خوبی و زیامی
بیسفا و آفتاب وزن نمیدانست و نام شهر است در فارس و چهار است
بصر و خانه است در بصره که زندگانه عمید الدین است زیاد بود و انسان و **بیا**

بصیرت
بطلی بالفخ و رنگ کردن و در شام
تقیض بصریت ابطلی که بطلی و
بقال الطلحات و در نفس الطلحات و
و تعول فی التلحی یا اللطاحه یا الطلح
و جفا طایف و از اصل میر و طلح و از کوفه
جاء بالفخ و الفخ آری طایفه و جال الطلح
الفرع ادان و الفخ و الفخ

بکوه

کندم سخن **الباء مع الراء و الباء** در و شهر است بکل و گوشت و خواب
در حیات و کتاب و نهایت چیزی و ابتدای چیزی باشد و **بالباء**
سحر است بلکه **بالباء** و تشدید و از دربان **مع التاء** **باجت**
باجت چیزی که صلح و لایق کسی باشد **ببصیرت** بصیرت بصیرت بصیرت بصیرت
باجت بصیرت بصیرت بصیرت قوت بیانی **بازغه** طلوع کننده و نام است
از نسل عا که بدایت یوسف علیه السلام عزیمت معرفت الهی رسید **ببصیرت**
در از نسل **بالباء** **بالباء** چه در و آب بدان و آن خانه و آب
بمیر سرد و هند **بالباء** نام موضع است و آنکه نام شهر است و دیگرش روان
حاقانی گوید **بالباء** با کوه بفاس باج خواهد خزران و زمی و رزه کران را
بالباء سخن **بالباء** شمشیر ماه و صاحب مراح گوید **بالباء** **بالباء** صحرا
صحیرت بالفخ و تشدید با بریدن **ببنا** و **بالباء** یکبار بریدن و الفخ و لام
زائده است **ببنا** بریده و تشدید درخت خانه و طیلان خرو و صوف
و با تمیعی اخیر است نیز آمده **ببصیرت** بالفخ **ببنا** و دانه خورد که بریدن برید
ببصیرت بر وزن قبیل قبیل است از زمین از اینجا است عبد الله بن عمر بن خطاب
ببصیرت **ببصیرت** بصره هر دو با همان **ببصیرت** بالفخ خالص کردن **ببصیرت** بالفخ
شست آن قوی برکت که در خراسان می باشد بسخن می و بالفخ بهره و نصیب
ببصیرت آغاز کردن و آغاز **ببصیرت** چیزی بود درین مدار کردن و چیزی نون
در وین برداشد **ببنا** بالفخ بی اندیشه سخن گفتن **ببنا** سخن بی
اندیشه و بی اندیشه گفتن **ببنا** بالفخ شتر قربانی **ببنا** پوست بزخانه که از
و می مشک برای شمشیر و روغن و غیر آن سازند و میان هزار مردم است
هزار دینار **ببنا** بالفخ و ذال **ببنا** و راز بری و مبدق بصریم و ذال